

Mindretallet kunde have ønsket med Bevarelse af forannævnte Hovedregel at faa foretaget mindre Ændringer i de for Personer udenfor den egentlige Arbejderklasse oprindelig fastsatte Indtægtsmaksima, idet det maa erkendes, at der i det mellemliggende Tidsrum er foregaaet en almindelig Hævning af Lønsatserne i samtlige Erhverv og en jævnsides hermed sket Forringelse af Pengenes Værdi. De mange Hensyn, der have stillet sig hindrende heroverfor, ikke mindst Hensynet til Sygekassernes hele Økonomi, have hindret et saadant Forslags Fremkomst.

Mindretallet skal derfor foreslaa, at de af Sygekasseinspektoret i Skrivelse af 5. Februar 1900 til Indenrigsministeriet fastsatte Regler til Afgørelse af det omhandlede Spørgsmaal anvendes ved Udfærdigelsen af den Bekendtgørelse, der vil være at udstede, saafremt det her henhørende Ændringsforslag til § 6 vedtages, men maa fraraade, at der i Sygekasselovens § 6 optages Bestemmelser, sigtende til i Almindelighed at fastsætte bestemte Indtægtsgrænser.

De nævnte Regler ville kunne sammenfattes saaledes:

Berettigede til at være nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse ere alle egentlige Lønarbejdere samt de Personer udenfor den egentlige Arbejderklasse, hvis aarlige Indtægt ikke overstiger i København 1800 Kr., i Provinsbyer 12—1400 Kr., i Landdistrikter 8—1000 Kr., alt med Tillæg af 100 Kr. for hvert i Hjemmet værende Barn under 15 Aar.

Dog kan ingen, hvis Formue overstiger 5,000 Kr., være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse.

Om der end ved Oprettelsen af det af Udvalget under § 24 b foreslaaede Raad vil kunne træffes en heldig Afgørelse af adskillige mindre Spørgsmaal, der ville kunne rejses Sygekasser og Læger imellem, nærer Mindretallet dog nogen Tvivl om, at Uenighed om større Spørgsmaal, navnlig Fastsættelsen af Sygekassernes Lægehonorarer, i Almindelighed kan finde sin Afgørelse herved.

Sygekasserne ere i Spørgsmaal af denne Art stillede i et ganske særegent Forhold. Det er en Forudsætning for deres Virksomhed, at de skulle skaffe deres Medlemmer Lægehjælp. Staten anviser dem tillige, hos hvem de skulle søge denne Hjælp. Det vilde da forekomme rimeligt, om Staten desuden i Lighed med, hvad Tilfældet er for adskillige andre af denne autoriserede Virksomheder, fastsatte de Honorarer, der vilde være at udrede herfor.

Et nærmere formuleret Forslag paa Grundlag af de mellem Sygekasser og Læger oprettede Kontrakter vilde antagelig kunne tilvejebringes, naar Forslag fra saavel Sygekassernes som Lægernes Organisationer behandledes i det forannævnte Raad.

En Lov herom burde formentlig revideres hvert 5te Aar samtidig med Udstedelsen af Indenrigsministeriets Bekendtgørelse om Reglerne for Retten til Medlemskab i en Sygekasse.

Den herved skabte Sikkerhed og Ro i Sygekassernes Virksomhed kunde kun være til Gavn for disse.

At en saadan Ordning ikke i Øjeblikket anses for ønskelig fra Lægernes Side, udelukker ikke, at den i Længden vil kunne vise sig at virke tilfredsstillende ogsaa for disse.

Med Udvalgets Betænkning fulgte 2 Bilag. Det første af disse — Sygekasseloven af 12. April 1892 med de af Udvalget foreslaaede Ændringer — er ikke medtaget her i Tillæg A. Bilag 2 gives omstaaende.
